

hævet Ejendomsretten derop, hvortil han hævede den, og sat sig selv i Modsætning til os andre udtalte: Der er jo ikke Brug for Ekspropriationsbestemmelsen, for vi kan faa Jord, hvis Forholdet var saadant, at vi ikke kunde faa det, ja, da maatte vi tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Saaledes sagde Landbrugsministeren, og derved stillede han sig i Virkeligheden paa ganske samme Standpunkt, som vi andre staa paa. Saa bliver der ingen Forskel i Princippet, og det er der heller ikke i Virkeligheden. Thi den Omstændighed, at der i Øjeblikket er et rigeligt Udbud af Jord fra visse store Gaarde, som er købt for dyrt under Krigen og derfor nu er udsatte for et halvvejs Tvangssalg, er ikke noget Vidnesbyrd om, at vi i Fremtiden vil staa overfor et rigeligere Udbud af Jord. Det er ikke mere end to Aar siden, at der faktisk paa Grund af for høje Priser kun fandt Salg Sted af hele Landejendomme og da til meget store Priser, og hvor alt Udstykningsarbejde paa Grund af Priserne, ogsaa paa Jord, var gaaet i Staa. Derfor mener jeg, at der ikke er den Forskel, som den højtærede Landbrugsminister vil mene, der er, imellem at sige: Naar Tiden kommer, maa vi overveje Sagen — og at sige: Lad Bestemmelsen staa der i Forvejen, den skal jo kun bruges, hvis man ikke kan faa Jord, og vil kun blive brugt i dette Tilfælde; og just denne Betragtning er godkendt af den højtærede Landbrugsministers eget Parti, der for Jorderne omkring Købstæderne har indført denne Ekspropriationsbestemmelse. Skulde da Ekspropriationsbestemmelsen bringe alle Ejendomsbesiddere omkring Købstæderne i Usikkerhed? Nej, det gør den lige saa lidt, som vor Ekspropriationsbestemmelse vil bringe alle større Landbrugsbesiddere i Usikkerhed, navnlig naar man tager den stærke Begrænsning i Betragtning, som den højtærede Landbrugsminister ganske oversaa, og som knytter sig til denne Bestemmelse.

Hvis man virkelig forstod, hvad det drejede sig om, sagde Landbrugsministeren, vilde man ikke gaa til at berøve en Mand hans Jord, som han havde arbejdet sig op med, og som han havde lagt et personligt Arbejde i. Naar Ekspropriationsbestemmelsen først skulde til at træde i Kraft, vilde der være en Nødstilstand til Stede i Landet, hvorfor da ikke lige saa godt allerede før vende Spørgsmaalet om og sige: Hvis den højtærede Landbrugsminister virkelig forstod, hvad det drejede sig om for den store Del af Landets Befolkning, der i saa Tilfælde vilde staa uden Erhverv og uden Mu-

lighed for at komme til et saadant, tror jeg, han vilde indse, at de Følelser, der ligger til Grund der, er mindst lige saa stærke og mere berettigede; thi Retten til at leve i det Land, hvor man er født, ens Fædreland, burde dog være fælles for os alle. Og saadanne Tider kan snart komme, vi er snart langt henimod Sommeren; vi staa med meget store Skarer af arbejdsløse, et Forhold, som synes at kunne blive permanent, store Skarer, som hver Dag vender deres Ansigt mod Regeringen og lever i Forventning om bedre Tider. Men vi ved slet ikke, om disse bedre Tider kommer, vi ved ikke, om det nuværende Forhold ikke bliver en varig Ulykke for vort Land, og saa nærmer den Tid sig, da vi, hvis der ikke er Jord til Salg i det frie Marked, som Landbrugsministeren sagde for, maa tage det Spørgsmaal op til Overvejelse. Det er det, vi har foreslaaet, og principielt er der ingen Forskel imellem den højtærede Landbrugsministers Opfattelse af Ejendomsretten og den, som vi repræsenterer.

Jeppesen: Den højtærede Landbrugsminister rettede den Bebrøjdelse mod os Radikale og den afgaaede Regering, at vi havde vanrøgtet den gamle Statshusmandslov. Den højtærede Landbrugsminister skulde først og fremmest rette denne Kritik imod sit Partis Ordførere, der baade her i Tinget og i det andet høje Ting, saa vidt mig bekendt, ikke har stillet Forslag om at forhøje Laanesummen. For vort Vedkommende laa Sagen nemlig paa den Maade, at vi ønskede ikke denne Lov saa stærkt udviklet som den højtærede Landbrugsminister. Det store Skridt laa netop deri, at vi ønskede den fjerde Lov vedtaget, den, som den højtærede Landbrugsministers Parti modsatte sig.

Saa talte Ministeren om det frie Forhold og den frie Spekulation. Jeg kan nu ikke se, at det er fri Spekulation set i denne Forbindelse. Vi maa huske paa, at de Ejendomme, det her drejer sig om, er Ejendomme, som Staten har anbragt mange Penge i, og Staten har billigt Krav paa, at Forholdene her ordnes paa den Maade, at der ikke kan spekuleres med disse Ejendomme. — Til sidst talte den højtærede Minister om den politiske Spekulation. Jeg ved ikke, om det er Samvittighedens Stemme, der til sidst har hvisket dette til den højtærede Landbrugsminister; jeg opfattede det i hvert Fald paa den Maade.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem (Jeppesen) har Ret,